

talelser i Betænkningen, for saa vidt som Socialdemokraterne ere glade ved at staa alene. Mine Udtalelser i Betænkningen ere fremsatte for at vise den principielle Uoverensstemmelse, der er mellem Socialdemokraternes og samtlige de andre Grupperes Stilling her i Tinget. De ere ikke fremsatte som nogen Art af Frierskab hverken til den ene eller den anden; det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) kan meget godt beholde sin Kurv endnu et Stykke og maaske faa Lejlighed til at give den til en ganske anden end mig, i alt Fald er det bedst at vente, til Frieren kommer.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at Danmark er en suveræn Stat, vi kunde derfor tage Bestemmelse, som vi vilde, og Socialdemokraterne anerkendte ikke nogen Pligt for os til at holde en væbnet Magt borte fra Krænkelse af Landets Neutralitet. Men naar det ærede Medlem henviste til Danmarks Suverænitet, saa tror jeg, det gælder baade for suveræne og ikke-suveræne, baade Personer og Stater, at man skal holde sine Overenskomster. Naar man indgaar Traktater og Overenskomster, skal man holde dem, ellers skal man lade være at indgaa dem. Men det er jo vitterligt nok, at de Traktater, vi have indgaaet, i Virkeligheden have haft til Forudsætning, at vi holde en militær Styrke til at opfylde de Forpligtelser, vi have paataget os ved Traktaterne, saa det ærede Medlem kan i Virkeligheden ikke gaa bort fra den Stilling, som Landet indtager, medmindre han vil forkaste alle de Traktater, alle de Overenskomster, vi have indgaaet. For øvrigt ligger der ikke i min Replik her noget nyt, for det er ganske det samme, som jeg sagde overfor det ærede Medlem under anden Behandling i Foraaret.

Den højtærede Minister sagde om Københavns Forsvar fra Landsiden det samme, som han ogsaa har sagt hidtil, at han ønsker de fremskudte, forberedte Stillinger, og han ønsker dem særlig, fordi de ikke ere en Landbefæstning. Han er nemlig mod Landbefæstningen, og han er imod den, fordi den er et Led af Forsvarsplanen af 1879. Det er ud fra den Betragtning, han ønsker de fremskudte, forberedte Stillinger. Det Standpunkt, Partiernes i øvrigt have til denne Sag, er ganske det samme som ved anden Behandling i April. Højre har meget klart sagt, at det kan gaa med til de fremskudte, forberedte

Stillinger, forudsat, at de blive lagte paa et passende Sted — ikke der, hvor den højtærede Minister foreslaar dem —, og forudsat, at Københavns Landbefæstning væsentlig bliver opretholdt, idet kun enkelte Ting, som have vist sig overflødige, bortfalde. Der er derfor mellem den højtærede Ministers og Højres Stilling ikke liden Forskel. Jeg peger blot paa det, og saa nævner jeg, at jeg tror, at den Stilling, vi have indtaget, i Virkeligheden er den, der bedst klarer det hele, idet den i Virkeligheden ikke foregriber noget. Højre har jo den kære Landbefæstning i 8 Aar. Højre siger, ligesom saa mange mene, at inden Udløbet af 8 Aar vil den optrækkende Konflikt, som man frygter for, enten være udjævnet ad fredelig Vej eller ogsaa være afgjort gennem Kamp. Hvis det skulde være Tilfældet, er der jo intet foregribet. Og i alt Fald er der intet foregribet for dem, der ikke ville have Landbefæstningen, men ville have nye Værker, thi de kunne jo altid arbejde for at faa Folk til at slutte sig til deres nye Værker. Jeg tror nu ikke, det lader sig gøre, og jeg ser ikke nogen Mulighed derfor, men Haabet beskæmmer jo ingen. Jeg mener derfor, som jeg ogsaa tidligere har sagt, at det vil være urigtigt og urimeligt at forkaste alle de Fremskridt, der her faktisk bydes fra vor Side, for at hævde saadanne Standpunkter, som her ere hævdede dels fra Højres Side og dels fra den højtærede Ministers Side.

Hvad endelig angaar Forslaget under Nr. 2, sagde den højtærede Minister, at han kunde slutte sig til dette Forslag, men han sagde det samme, han ogsaa havde sagt i Udvalget, at han mente, at Sagen bedst kunde og bedst burde afgøres ved Behandlingen af et eventuelt særligt Lovforslag om Uddannelse af Befalingsmænd. Det mener jeg ogsaa, og det er derfor, at vi fra vor Side ikke have sluttet os dertil, ikke fordi vi i nogen Henseende have noget mod selve Princippet i Forslaget. Jeg nævner dette, fordi jeg mod Forventning hørte, at det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) fastholdt Forslaget. Jeg troede, at han, som jo særlig har sluttet sig til Ministeriets Stilling i det hele, ogsaa her vilde have sluttet sig til Ministeriet og taget Forslaget tilbage, for at det til sin Tid kunde blive behandlet netop sammen med det eventuelle Lovforslag om Uddannelse af Befalingsmænd.

I Henhold til mine Udtalelser før og vore Bemærkninger i Betænkningen skal